

Premie individualiseringsdebat

De gekozen systematiek van premieheffing heeft een aantal consequenties die een nadere uiteenzetting vragen. Een aantal van deze consequenties komen naar het oordeel van de VVD-fractie in aanmerking voor een compensatie.

Consequenties

1. De (netto) inkomenswijziging ten opzichte van de huidige wetgeving richt zich op gehuwde tweeverdieners met een gezamenlijk inkomen boven de premie-inkomensgrens; voor alleenverdieners, alleenstaanden en samenwonende ongehuwden treedt geen verandering van de premie AOW/AWW op.
2. Voor gehuwde tweeverdieners wordt de te betalen premie AOW/AWW maximaal twee maal zo hoog als thans het geval is.
3. De maximum premie voor gehuwde tweeverdieners is twee maal zo hoog als de premie voor een echtpaar waarvan één van beide partners één premieplichtig inkomen heeft.
4. De onder 1, 2 en 3 genoemde inkomenseffecten treden voor zelfstandigen in sterkere mate op omdat de individualisering van de premieheffing niet alleen betrekking heeft op de premie AOW/AWW maar ook op de premie AAW/AKW/AWBZ (de zogenaamde opslagpremie's).
5. Voor werkgevers in het particuliere bedrijfsleven treedt geen verandering op in de premie AAW/AKW/AWBZ.
6. Voor echtgenoten die beiden ambtenaar zijn in de zin van Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds komt de eventuele extra premie voor volksverzekeringen (onder intrekking van de Bopa-regeling) geheel voor rekening van de overheid.

De afgelopen jaren hebben zich in de premieheffing evenwel meerdere wijzigingen voorgedaan die bij de nu voorgestelde regeling in de beschouwing dienen te worden betrokken.

1. De premieinkomensgrens is per 1.1.'82 tijdelijk verhoogd met f 7.000,-.

Deze verhoging van de premie-inkomensgrens leidde op zichzelf genomen tot een verlaging van de premie AOW/AWW met 0,2% en van de premie AAW/AKW/AWBZ met 0,2%.

Daarnaast is sinds 1981 besloten tot een vermindering van de rijksbijdragen in de volksverzekeringen wat heeft geresulteerd in een premiestijging.

De maximumpremie voor volksverzekeringen is als gevolg van de cumulatie van de verhoging van de premie-inkomensgrens en van de verhoging van de premiepercentages aanzienlijk gestegen.

	1981	1982	1983	1984
premie inkomensgrens(index)	48750 (100)	57050 (117)	61150 (125)	62850 (129)
premie AOW/AWW				
premie percentage	11,85	12,5	13,0	13,1
maximum premie (index)	5776 (100)	7131 (123)	7949 (138)	8233 (143)
premie AAW/AKW/AWBZ				
premie percentage	9,9	10,45	14,125	14,4
maximum premie (index)	4828 (100)	5960 (123)	8640 (179)	9050 (187)
totaal premie volksverzekeringen				
premie percentage	21,75	22,95	27,125	27,5
maximum premie (index)	10604 (100)	13091 (123)	16589 (156)	17283 (163)

Naar het oordeel van de VVD-fractie is er alle aanleiding en gezien de extra opbrengst als gevolg van de individualisering ook alle **gelegenheid**, in 1985 te komen tot een verlaging van de premieinkomensgrens.

(Voor nadere informatie: R.L.O. Linschoten, tel. 070-614911, tst. 2658.)

Begroting Milieubeheer 1985

VVD-woordvoerder, Jan te Veldhuis was verheugd, een aantal VVD-standpunten duidelijk terug te vinden in het beleid van Minister Winsemius. Hij noemde een aantal voorbeelden, zoals deregulering, samenhang, doorzichtigheid en één integrale milieuvergunning; hoge prioriteit voor bodembescherming, bodemsanering en de afvalstoffenproblematiek; preventief milieubeleid; het ontwikkelen van milieukwaliteitsdoelstellingen. Het ontwerpen van controleerbare regels en: het bevorderen van recycling, en het stimuleren van schone technieken.

Ook verwoordde de VVD-woordvoerder een aantal overgebleven wensen, zoals de afstemming van het Nederlandse milieubeleid op het internationale beleid; de noodzaak van een breed draagvlak voor het beleid; een koppeling tussen milieu- en bouwvergunningen, en kortere, striktere termijnen voor beroepszaken.

Jan te Veldhuis dankte de Minister voor de duidelijkheid en systematiek van het Indicatief Meerjarenplan Milieubeheer (IMP-M), maar hij wees tegelijk op de tragiek van die duidelijkheid, namelijk: dat we nu zo duidelijk zien dat we eigenlijk nog zo bitter weinig weten van ons milieu.

Hij merkte op dat de VVD-fractie streeft naar duidelijkheid, eenvoud, herkenbaarheid en beëindiging van de verkokering. Dus: een interne integratie van het milieubeleid. Anderzijds moeten we ons milieu ook extern integre-

ren. We moeten primair streven naar het bereiken en garanderen van een zekere basiskwaliteit/minimale kwaliteit van het milieu; en daarna moeten we streven naar verdere verbetering. In de situatie bóven de basiskwaliteit moeten we het milieu echter niet verabsoluteren of in een glazen huisje zetten. We moeten het milieu dan als een gelijkwaardig onderdeel aanmerken van het totale maatschappelijk proces in al zijn facetten.

Een dergelijke externe integratie zal het maatschappelijk draagvlak van het milieubeleid vergroten, en zal leiden tot betaalbare en geaccepteerde maatregelen.

De woordvoerder benadrukte dat we vooral moeten oppassen voor een paniek-, incidenten- of zondebokkenbeleid. In dit verband vroeg hij of de Minister wat zal doen aan de integratie van bouw- en milieuvergunningen.

Vervolgens benadrukte hij dat de VVD-fractie grote reserves heeft over de ideeën van de Minister ten aanzien van het instrumentarium milieubeleidsplanning, en hij gaf daarvoor een zestal argumenten.

Het regeerakkoord geeft de aanpak van het bodemverontreinigingsprobleem de hoogste prioriteit. En terecht. De aspecten milieu, volksgezondheid, sociaal-psychische nood en de hoge kosten hebben de noodzaak van die prioriteitsstelling beklemtoond!

Als het belang van de bodembescherming wordt afgewogen tegen bepaalde andere onderdelen van het milieubeleid (zoals bijvoorbeeld: het zuiveren van de laatste beetjes waterverontreiniging, de milieubeleidsplanning, de milieu-effectrapportage boven het EEG-niveau en delen van de wet Geluidhinder).

Hij vroeg de Minister daarom om een herschikking van milieu-prioriteiten.

Volgens de VVD geeft het IMP-Milieubeheer niet steeds voldoende inzicht in alle financiële consequenties van het te ontwikkelen beleid. En daardoor bestond er bij de VVD-fractie onzekerheid over de haalbaarheid op zichzelf, en op welke termijn. En helaas ontbraken soms ook kosten-baten-analyses. Daardoor was voor de fractie ook de mogelijkheid, om prioriteiten te kunnen stellen, gering.

Mét Geelhoed zegt de VVD: beleid moet financieel zijn onderbouwd.

Preventief milieubeleid voorkomt hoge saneringskosten achteraf. Daarom geeft de VVD-fractie hoge prioriteit aan preventieve maatregelen. Voorkómen is beter dan genezen. Voor dat doel moeten goede milieukwaliteitsdoelstellingen en goede normen worden ontwikkeld. Geen hemelfietserij, en geen „wilde" normen, die op mode of trends lijken gebaseerd; of die slechts een druppel-op-de-gloeierende-plaat-effect hebben; neen: op basis van gedegen onderzoek, op gegevens en op studie, waardoor ze een breed draagvlak krijgen.

De VVD deed twee concrete suggesties:

- a) Het zo broodnodige onderzoek veel gecoördineerder in internationaal verband aanpakken, zowel qua onderzoeksprogramma als qua werkverdeling.
Dus niet in elk land telkens opnieuw hetzelfde wiel uitvinden! Het werk gewoon goed verdelen tussen de landen! Aldus kan het onderzoek goedkoper, efficiënter, effectiever, sneller en met meer direct milieurendement plaatsvinden. Gezamenlijke aanpak van milieu-onderzoek kan wellicht zelfs een hefboomeffect hebben voor een meer gezamenlijke aanpak van beleid. En dáár moeten we het in Nederland ook en vooral van hebben.
- b) Van de nood een deugd maken door op vervuilde plaatsen zoals de Merwedepolder in Dordrecht, nieuwe technologieën te gaan ontwikkelen. Nederland zou hier een geavanceerde voorhoedefunctie kunnen gaan vervullen,

wellicht zelfs met export-perspectieven voor milieu-technologie.

Op het gebied van deregulering wees hij erop dat er nu écht schot in de dereguleringsaanpak lijkt te komen: medio 1985 een wetsontwerp om het aantal milieuvergunningen per activiteit te beperken tot één. En: in 1985 ook meer algemene regels met meldingsprocedures in plaats van vergunningen; en: meer standaardvoorschriften. In dit verband vroeg hij de minister om ook eens echt serieus naar de mogelijkheden voor verkorting van beroepstermijnen te kijken.

Ook wees hij op de mogelijkheden om op milieugebied te privatiseren. Hij noemde diverse voorbeelden, zoals: inzameling en verwerking van kleine hoeveelheden chemisch afval, vuilophaaldiensten, milieu-onderzoek en waterzuivering.

De VVD wees erop dat we snel en goedkoop milieurendement kunnen betalen, als de eigen verantwoordelijkheid van iedereen wordt benadrukt.

Bij burgers kan het milieubesef worden bevorderd door goede en gerichte voorlichting. Want ook de diffuse verontreiniging via huishoudens moet niet worden onderschat. Ter versterking van die verantwoordelijkheid wees hij op de mogelijkheid om via radio- en t.v.-spotjes voorbeelden te geven.

Het begrip „vermesting" leverde volgens onze woordvoerder in de combinatie „verzuring-vermesting" voor vele gevallen ten onrechte een onjuiste bijsmaak op. „Vermesting" betekent namelijk in zeer veel gevallen niet: „verpesting". Bemesting ten behoeve van bodemvruchtbaarheid „stinkt niet"; is – integendeel – volstrekt legitiem! Hij vroeg de minister om voortaan het woord „vermesting" niet meer te gebruiken, mede om de meeste boeren geen onnodige stigma's op te plakken of onnodig in een zondebokken-hoek te plaatsen, en om de landbouw geen „zuur etiket" op te plakken. Met de woorden: over-bemesting en mestoverschotten zouden we bedoelingen ook goed benaderen en taalkundig nog zuiverder ook!

Overigens vormt de mestoverschot-problematiek wel degelijk een probleem, dat niet mag worden gebagatelliseerd. We zullen daar nog zeer uitvoerig over moeten discussiëren bij de ontwerp-Meststoffenwet, aldus de VVD-woordvoerder. Hij wees erop dat het onderzoek naar bestrijdingstechnieken nog niet is afgerond. Daarom zouden we moeten oppassen om nú „geen wilde, geen panieknormen" te stellen. Laten we eerst de onderzoeksresultaten afwachten, en dán tot verantwoorde normstelling geraken.

De oplossing (organisatie) van het mestprobleem moet in principe zoveel mogelijk door particulier initiatief worden gevonden. De mestbank kan een vangnet-functie vervullen en kan bemiddelen en stimuleren. Maar een mestbank moet geen nieuwe corporatie worden met heffende, tuchtrechtelijke en toezichthoudende taken.

De financiering zou kunnen plaatsvinden door (in principe) een heffing op de vervuilers volgens het veroorzakingsbeginsel en door een overheidssubsidie conform het stelsel bij WCA en LUVVO (= wet Chemische Afvalstoffen en wet Luchtverontreiniging, in verband met het algemeen belang); de opbrengst zou vooral moeten worden besteed voor bijvoorbeeld onderzoek, stimulering afzet en kwaliteitsverbetering.

(Voor nadere informatie: mr. A.J. te Velthuis, tel. 070-614911, tst. 2288.)

Draf en Rensport

Tijdens de behandeling van de Machtigingswet Draf en Rensport in de Kamer is de uitermate zorgelijke situatie van de sector op dit moment, aan de orde gesteld. Hoe zorgelijk die situatie is, is meermalen gebleken uit berichten in de pers van de afgelopen weken.

Wij kunnen dan ook spreken van een noodzaak tot herstructurering, waarbij twee hoofdoorzaken zijn aan te wijzen:

1. Een gebrek aan daadkracht van de organisatorische en besluitvormende organen.
2. De financiële omzetten van de totalisator ontwikkelen zich uitermate negatief, hetgeen zijn directe vertaling vindt in een vermindering van arbeidsplaatsen.

Door de voorlopige commissie sectorfonds is nu een meerjarenprogramma opgesteld, gericht op omzetstimulerende en kostenverlagende maatregelen.

Een noodzakelijke eerste aanzet, doch niet direct aanleiding tot optimisme. Zeker niet, gezien in het licht van de huidige ontwikkelingen met betrekking tot het onlangs geïntroduceerde W5-spel en de totalisator-omzetten. De VVD-fractie is van mening, en heeft hier al meermalen voor gepleit, dat voor een gunstiger financiële ontwikkeling, de bereikbaarheid van deze sport voor de consument dient te worden vergroot. Met andere woorden een uitbreiding van de (tot nog toe slechts 50) verkooppunten buiten de baan.

Bovendien menen wij, dat de nu aanwezige schuldenlast, zelfs in het geval van een verbetering der totalisator-omzet, een herstel zal belemmeren, wij zouden derhalve overheidssteun in het kader van schuldensanering niet geheel opzij willen schuiven.

Overigens zijn de door ons met betrekking tot laatstgenoemde twee punten ingediende moties aangenomen.

(Voor nadere informatie: P.M. Blauw, tel. 070-614911, tst. 2116.)

Begrotingsonderdeel Interdepartementaal Welzijnsbeleid (BIW)

De VVD-fractie in de Tweede Kamer heeft opnieuw aangegeven er voorstander van te zijn om naast de Miljoenennota op Prinsjesdag een Algemene begrotingstoelichting met actieplan te presenteren. Dit moet natuurlijk samengaan met een inkorting van de memories van toelichting op de afzonderlijke begrotingen.

In deze visie is het uitbouwen van een BTW als zelfstandig beleidsinstrument niet nodig, doch een meerderheid van de Kamer heeft anders beslist.

Inhoudelijk gezien vroeg de VVD-woordvoester zich af waarom dit BIW beperkt was tot de departementen van WVC (waarbij het onderdeel sport zelfs niet expliciet wordt genoemd), O en W, Justitie, Landbouw en Visserij en Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Hebben vraagstukken als veiligheid en openbare orde, goede huisvesting, een schoon milieu niet te maken met het welzijn?

Minder overheid, minder regelgeving, meer marktgerichtheid, meer privatisering, meer decentralisatie en meer gebruik maken van technologische mogelijkheden zijn voor de VVD de hoofdlijnen van het te voeren beleid, ook op het gebied van welzijn. Waarom niet de stand van zaken weergegeven wat ten aanzien van deze operaties op welzijnsgebied is gerealiseerd?

Het kabinet is nogal trots op haar werkzaamheden met

betrekking tot volumebeheersing in de voorzieningsfeer en haar vermeende rem op de werkgelegenheidsgroei in de quartaire sector. Hierbij maakte de VVD-woordvoester enige kanttekeningen;

- Wat is gedaan aan beïnvloeding van de vraagzijde. (Via bijvoorbeeld voorlichting en preventie, toelatingsprocedures naar voorzieningen, heffing eigen bijdrage en dergelijke.)
- Wordt er naast effectiviteit en efficiency ook over meer flexibiliteit gesproken?
- Samenhang en harmonisatie van voorzieningen op centraal niveau moeten niet te hoog zijn.

Voor wat betreft de hoofdlijnen van het beleid in de zorgsector werd nog eens uitdrukkelijk gewezen op het realiseren van de zogenaamde herverkavelingsfilosofie, te weten,

- van intramurale naar extramurale zorg,
- van professionele naar zelfzorg, mantelzorg,
- van curatief naar preventief.

Wat de hoofdlijnen van het beleid voor de sector educatie betreft ondersteunde de VVD het regeringsbeleid in de visie dat onderwijs bijdraagt aan persoonsvorming, aan voorbereiding op maatschappelijke verantwoordelijkheid en aan voorbereiding op beroepsuitoefening, wat tot uitdrukking moet komen in onderwijsleerplannen.

Wat betreft de beleidsvoornemens over arbeid, werkloosheid en vrije tijd het volgende. Het beleid van de regering om uitkeringsgerechtigden met behoud van uitkering maatschappelijk nuttige activiteiten te laten verrichten heeft de instemming van de VVD-fractie.

Voor regelgeving van vrije tijd ziet zij niet direct overheidsverantwoordelijkheid.

Wat betreft de hoofdlijnen in het beleid in de sector cultuur werd benadrukt het verleggen van overheidsinspanningen van de aanbodzijde naar de vraagzijde, alsmede werd de aandacht gevraagd voor zaken betreffende sponsoring en marktgerichtheid van de cultuur.

(Voor nadere informatie: mevrouw M.M.H. Kamp, tel. 070-614911, tst. 2091.)

Uit het Europees Parlement

Aanvullende begroting 1984

Een aanvullende begroting om het tekort voor 1984 te dekken werd deze week door het Europees Parlement aangenomen. Christiane Scrivener, Frans liberaal, benadrukte namens de begrotingscommissie, dat het belangrijk is de Gemeenschap te beschermen tegen manipulaties van de Raad ten aanzien van de begroting.

Ze had kritiek op de Raad, omdat deze geen verklaring had voor het feit dat ze de schatting van de Commissie, dat de inkomsten uit de landbouw bijdragen ongeveer 525 miljoen ECU lager zullen zijn dan oorspronkelijk voorzien, niet heeft aangenomen.

Volgens de begrotingscommissie bestrijdt de Raad de bevoegdheid van het Parlement inkomsten te verkrijgen.

Mevrouw Scrivener wees erop dat, als het Parlement een besluit neemt over de besparingen, die gedaan kunnen worden, het de taak van de Raad is, om tot overeenstemming te komen met het Parlement door overleg. Zij voegde eraan toe dat de begrotingscommissie de tussenkomst van de regeringen om het tekort te dekken, alleen accepteerde omdat men anders helemaal geen begroting zou hebben.

„Dit systeem om inkomsten te verkrijgen is in tegenspraak met de geest en letter van het Verdrag en verzwakt de politiek van de Gemeenschap", aldus Christiane Scrivener.

(Voor nadere informatie: ir. H.J. Louwes, tel.: 05956-1504.)

Eigen middelen

Tijdens het debat over de begroting onderstreepte Gijs de Vries nog eens het belang van een uitbreiding van de eigen middelen. Het voorstel van de Raad in deze (= een uitbreiding van de B.T.W. per 1-1-1986 met 1,4%) noemde hij een noodverband.

Een verdere verhoging van de B.T.W. afdracht wil de Raad aan een nationale ratificatie koppelen, hetgeen volgens de Vries inhoudt dat één enkele lidstaat de Gemeenschap voor onbepaalde tijd financieel zou kunnen lamleggen.

Dit móet en kán voorkomen worden. De Vries stelt dan ook voor om de tweede verschuiving van het B.T.W. plafond te laten besluiten door Raad en Parlement gezamenlijk op voorstel van de Commissie. Een nieuw Eigenmiddelen besluit dient niet aan toetreding van Spanje en Portugal gekoppeld te worden.

In de tweede plaats merkte Gijs de Vries op, dat het niet acceptabel is dat de begrotingsbevoegdheden worden aangetast, hetgeen het geval is wanneer de kwestie van de Britse bijdrage geregeld zou worden via een lagere Britse B.T.W.-afdracht en niet via de uitgavenkant van de begroting. De Vries noemde het „schandelijk" dat de Commissie met de „B.T.W. oplossing" accoord is gegaan en verwees nadrukkelijk naar het eigen middelenbesluit van 1970.

(Voor nadere informatie: drs. G.M. de Vries, tel. 070-647447.)

Economisch herstel

Tijdens het debat over het Economisch herstel maakte Gijs de Vries van de gelegenheid gebruik om wederom te wijzen op grenzen die in Europa vaak nog ware barrières vormen van vergunningen, visa, inschrijvingsformulieren, certificaten van oorsprong etc. Het feit dat het nog voorkomt dat aan de grenzen met een peilstok de hoeveelheid brandstof gemeten wordt is typerend. Deze belemmeringen bij grensoverschrijdend goederenvervoer kost het Europees bedrijfsleven – en dus de consument – jaarlijks meer dan 30 miljard gulden. Het Europese bedrijfsleven moet echter de ruimte hebben. De kans dat Europa de slag om de werkgelegenheid van morgen van Amerika en Japan wint is dan veel groter en het welslagen van het Ariane-project toont dat we concurrentie met Amerika aankunnen!

De Vries noemde een tiental punten die met voorrang behandeld dienen te worden: ter vergemakkelijking van het goederentransport moeten brandstofcontroles aan de grenzen verdwijnen; de BTW moet niet aan de grens, maar op de plaats van bestemming van het produkt worden verrekend; er moet één gemeenschappelijk stelsel van vennootschapsbelasting komen, technische kenmerken en eisen op het gebied van veiligheid en gezondheid dienen op Europees niveau te worden genormaliseerd; de directe belastingen die op onze bedrijven drukken vergen harmonisatie (sommige Commissievoorstellen hiertoe wachten al sinds 1969 op een Raadsbesluit!), de oprichting van Europese Naamloze Vennootschappen moet mogelijk worden gemaakt, de voorstellen met betrekking tot een Europees Merkenrecht moeten door de Raad worden aangenomen.

Verzekeringsmaatschappijen moeten hun diensten

vrij in de gehele Gemeenschap kunnen aanbieden, de liberalisering van het kapitaalverkeer dient op gang te worden gebracht, met betrekking tot industriële produkten moet de Commissie o.g.v. art. 155 EEG Verdrag ruimere uitvoeringsbevoegdheden krijgen.

De Interne Markt dient prioriteit te krijgen. Het is, aldus besloot De Vries zijn interventie, hoog tijd dat „uit de wildgroei van handelsbelemmeringen het dorre hout wordt weggekap".

(Voor nadere informatie: drs. G.M. de Vries, tel. 070-647447.)

Positieve acties voor vrouwen

Jessie Larive-Groenendaal sprak namens de commissie sociale zaken. Zij was bang dat een aanbeveling van het Europees Parlement om tot positieve acties voor vrouwen te komen niet voldoende zou zijn om de lidstaten te binden en stelde voor om een jaarlijkse controle te houden over de tenuitvoerlegging in de lidstaten. Indien na deze controle zou blijken dat de lidstaten de mooie woorden niet in daden hebben omgezet, moet een bindend juridisch instrument, een richtlijn worden opgesteld.

Zij benadrukte de noodzaak van de aanwezigheid van goed geschoolde arbeidskrachten, zowel mannen als vrouwen, dus „mogen we van het recht van vrouwen geen aanrecht maken".

(Voor nadere informatie: mevr. Mr. J.E.S. Larive-Groenendaal, tel. 09-352331187.)

Rapport Prof. Mr. B.M. Teldersstichting

Eind november zal verschijnen geschrift no. 53 van de Prof. Mr. B.M. Teldersstichting: „**Deregulering; een liberale visie**". In dit geschrift wordt de liberale filosofie achter de dereguleringsoperatie verwoord. Voorts doen de auteurs van dit rapport een aantal concrete aanbevelingen om tot minder, en meer efficiënte regelgeving te komen.

Dit geschrift is voor abonneés gratis verkrijgbaar.

U kunt de bon, die hieronder staat, invullen en opsturen in enveloppe met postzegel naar
VVD-Expresse
Postbus 19027, 2500 CA 's-Gravenhage.

Deze aanvraag kunt u tot 11 november insturen.

Met blokletters invullen s.v.p.

Ondergetekende:

Naam: .....

Adres: .....

Postcode: .....

Woonplaats: .....

wil rapport nr. 53 ontvangen.